

Nu uita, dragă mămică: soc, socată, socățică!

15 „pălării“ de flori de soc pastelate,
În 5 litri de apă rece scufundate.
Printre ele înoată rondele auri,
Tăiate dintr-o lămâie cu coajă, felii.
Împreună-n cofă se învolvurează,
Timp de-o zi și-o noapte, cât se macerează.
Preț de două zile pot să stea și-n soare,
Să se primenească magica licoare.
Printr-o sită deasă le scurg cătinel,
Îndulcesc cu miere și cu Vitamina L.
Ore 24 iarăși s-or petrece
Și socata-i gata, tremurând la rece.
Și-apoi... beți, copii! Fără zor sorbiți
Și voi, și mămica.
Lungă-i vara asta, bună-i socățica!

Povestesc azi despre suc de soc: să vă fie cu noroc! Și cu multă sănătate, că-n natură – Slavă Domnului! – sunt de toate! Spirit aventuros, socul crește prin tot felul de locuri și nu e mofturos: că e pădure, curte sau vreun splai, florile-și răsfiră, ca un păr bălai. În mai-iunie le culeg așa: tai inflorescența toată și prepar cu ea socată.

Cu florile mai am un meșteșug, folositor în caz de beteșug. Le acopăr cu hârtie cât se usucă la umbră sau la soare. Și le dezmierd când pe-o parte, când pe alta, cât e ziuica de mare. Când s-au uscat, le cern printr-o sită veche și la nevoie fac din ele ceai:

Un leac fără pereche.

Că e socată, nectar (din fructe¹), alifie (din scoartă) sau ceai, credeți-mă, plântuța asta-i bună la orice bai: de la infecții și inflamații (adică tot ce se termină în „-ită“: rino-faringită, amigdalită, laringită, traheită, bronșită, otită, conjunctivită, blefarită, cistită), până la alte nevointe și suferințe: astm bronșic, rujeolă, rubeolă, scarlatină, gripă, tuse convulsivă, tuse iritativă, astenie, reumatism, constipație, hemoroizi, eczeme, alergii, urticarie, furunculoză, apatie – dacă sunt, să nu mai fie !

¹ Fructele se culeg și se folosesc prin septembrie-octombrie, doar când sunt foarte bine coapte, altfel provoacă intoxicații și n-avem nevoie de complicații!